

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20478/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Стојменовић, адвокат из ..., против туженог Град Лесковац, коју заступа Градско правобранилаштво Града Лесковац и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1760/22 од 12.04.2023. године, у седници одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1760/22 од 12.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1760/22 од 12.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 6237/2019 од 14.01.2022. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужени Град Лесковац обавезан да му исплати 50.357,00 динара са законском затезном каматом од 04.07.2019. године до исплате, на име накнаде штете настале на парцели тужиоца кп.бр. .. КО ... услед изливања атмосферске воде из канала који се простире на парцелама у власништву тужених, ближе наведених у ставу првом изреке и тужени је обавезан да о свом трошку предузме све адекватне радње на уклањању опасности од штете, тако што ће онемогућити изливање воде из канала који се простире преко катастарских парцела ближе наведених у ставу другом изреке. Ставом трећим изреке, тужени Град Лесковац обавезан је да тужиоцу исплати 900,00 динара на име материјалне штете трошкова издавања листа непокретности од 11.07.2019. године. Ставовима четвртим и петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена Република Србија обавезе да му солидарно са туженим Градом Лесковцем исплати 50.357,00 динара са законском затезном каматом од 04.07.2019. године до исплате, као и да се обавезе да заједно са туженим Градом Лесковцем предузме све радње на уклањању опасности од штете и онемогући изливање воде из

канала који се простире преко катастарских парцела ближе наведених у ставу петом изреке. Ставом шестим изреке, тужени Град Лесковац је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 138.628,00 динара. Ставом седмим изреке, тужилац је обавезан да туженој Републици Србији накнади трошкове поступка од 9.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1760/22 од 12.04.2023. године, одбијене су жалбе тужиоца и туженог Града Лесковца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажног решења о трошковима поступка садржаног у изреци пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Тужилац ревизијом оспорава решење о трошковима поступка садржано у изреци другостепене пресуде. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић